

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Hanula-Csordás Dóra

Tartalomjegyzék

Böröczky Attila: Bemutatkozok a Forrás kör	2
Mayerné Pátkai Tünde: Templomszentelés - rövid történeti összefoglaló	3
Felnőtt konfirmáció	4-5
Palkovicsné Vass Ibolya: Hittanos tanévnnyitó	5
Cseri Kálmán gondolatai	6
Mécsesstartók Gyülekezeti Tábor	7-9
Anyakönyvi hírek	10
Gyermekoldal	11
Csomor István: Nyárzáró Gyerekhét	12
Csomor István: Van élet a konfirmáció után?	12-13
Hirdetések	14

Istennek háza és az ég kapuja

Lenyűgöző fotók árasztják el világunkat: távoli tájak, izgalmas események, sosem látott részletek válnak megismerhetővé képek közvetítésével. Magam is szívesen ragadom meg és rögzítem a pillanatot fényképezőgépem segítségével. Ugyanakkor azt is tapasztalom, hogy erőteljessé csak azok a képek válnak, amelyekhez személyes élmények és emlékek kötődnek, s amelyeket nem albumokban, hanem szívünkben őrzünk. Számos ilyen belső képet készítettem már a Dunántúl legnagyobb s egyik legnagyobb templomáról, a Pápai Református Újtemplomról.

Szeretem, mert a harangok majd' minden kondulását hallom. Ha lakásunk ablaka tárva van, különösen eleven a zúgásuk. A valószínűtlenül közeli tornyok képét metsző napfényben, csillogó esőben, sűrű ködben, szállingózó hóban is ismerem már – ismerőssé és otthonossá vált a látvány. Szeretem, ha *szívemet Hozzá emelni* akarván beléphetek *Házának* ajtaján. Az útikönyvekben impozánsnak nevezett belső tér számomra nem mérnöki tökély csupán, hanem végtelen tágasság és megnyugtató, az isteni rend lenyomatát őrző arányosság. Az *Istennek háza és az égnek kapuja* a pápai reformátusok számára időtlen szépségű szürke cementlapok, leheletfinoman díszített hófehér falak és széles, melegbarna tölgypadok között tárul fel. Szeretem a templom sok szép ajtaját, amelyeken szinte észrevétlenül lehet ki- és bejárni, titkos lépcsőházakon át karzatokra és tornyokba jutni. Szeretem a hatalmas ablakokat, de azokat a különös kicsi színeseket is, amelyek a szószerék fölött nyílnak, ahonnan olykor angyali szózatként ének vagy hangszeres muzsika hangzik. Szeretem a kereszthajót, ahogy a bűvöletekben elhelyezett ülőhelyek által a szó szoros értelmében is tanítványi *körre* válik a gyülekezet – olyan körre, amelynek középpontjában a Mester, az Úr asztala áll. Itt már elkészítve találjuk az Élet Kenyerét: a lelkipásztorok az asztalon nyugvó Szentírás ígét és a Jézus testének megtöretését és vérének kiontását jelképező úrvacsorai jegyeket kínálják újra és újra a gyülekezet tagjainak. Sőt, ebben a körben válik valósággá, hogy a keresztség által a gyermek és a felnőtt Isten Anyaszentegyházába befogadtatik.

Amikor a templomban vagyok, nemcsak testvéri közösségben vagyok, nemcsak éneklek, imádkozom és ígét hallgatok, hanem szemlélődöm is: a templom terének egyszerű és tiszta szépsége egy egyszerű és tiszta élet vágyát ébresztgeti bennem. Az épület és a berendezés apró részletei – mint a zoltárbéli *egék - hirdetik Isten dicsőségét. Kezének munkájáról beszél a menny, s most a templom is, a maga számos beszédes részletével.*

Az a bibliai vers azonban, amely az apszisban, a szószerék fölött hatalmas aranybetűkkel olvasható: „*Nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené*”, legkevésbé sem egy afféle mutatós templomdísz, és nem egy esetlegesen kompozícióba illeszthető részlet, hanem keresztyén hitem, hitünk elvéthetetlen fókuszpontja. Miközben tehát önkéntelenül, folyamatosan készítem gondolati képemet a világról, azt találok, hogy ugyan kegyes igyekezettel útnak indultam, beléptem a templom kapuján, a templomban az az Isten fogad, aki – némiképp udvariatlanul, ám annál eszméletesebb módon – világossá teszi: ugyan nem lekötöztette sem az igyekvőnek, sem az érdemkeresőnek, mégis könyörületes a világhoz. Egyrészt tehát jó, ha akarok és jó, ha futok, ám hiába akarok és hiába futok, életemet nem tudom saját erőfeszítéseimmel megmenteni. Másrészt viszont, ha tehetetlenségem és céltalanságom nyomaszt, belekapaszkodhatom a bizonyosságba, hogy az Isten könyörülő Úr.

Köszönjük meg Istennek és az építőknek, hogy már 75 éve ezzel az üzenettel biztatja az *Ég kapuján* belépni vágyókat!

Böröczky Attila

Bemutatkozik a Forrás kör

„Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!” Zsolt 90, 12

Múlt héten kaptam egy szép fényképalbumot, benne 3 év történése 83 fotóban elmesélve. A 2013-as őszi Alpha-tól az idei nyár kezdetén megtartott kerti partiig. Helyszínek, események, ahol együtt voltunk: konfirmációk, kirándulások, bálók, kerti partik, Bakonybél, Kup, Csurgó, Magyarpolány ... Két gondolat is jelzi a lapokon, hogy ez a kedves meglepetés nem valaminek a végét jelzi, nem egy búcsúajándékról van szó. Az első oldalon található sorok között ez olvasható: „Kívánjuk, hogy még sokáig együtt legyünk, és hogy jó sok album teljen be.” Az album gerincére szívesen ráírnám: Forrás kör, I. fejezet.

Az ajándékkal egyidőben érkezett a felkérés, hogy mutakozzon be a csoport a gyülekezeti újságban. Meghívlak Kedves Olvasó, lapozzad fel velem e sorok segítségével az albumot, a képeken keresztül bepillantást nyerve a csoport életébe, történetébe.

Az első kép egy 2013-as őszi Alpha kurzuson készült. Csatunk nagy része alpházott, és a kurzus segített nekik elindulni Isten és a gyülekezet felé. Ezt követi egy felnőtt konfirmációs fogadalmon készült csoportkép. Eszembe jut, milyen örömmel és hálával ültem és ülök ilyen alkalmakon, amikor látom, Isten hogy vezet lépésről lépésre azokat az embereket, akik nagy izgalommal kiállnak a gyülekezet elé fogadalmat tenni.

Vidám együttlétek pillanatai következnek, amelyek segítenek visszaidézni az adott alkalmak hangulatát, élményeit (kirándulások, bálók ...). Majd egy bakonybéli csendes nap emlékei elevenednek fel a fotókon. Beszélgetés Anzelmmel, aki mesél a szerzetesi életről, arról, hogy élük meg kereszténységüket a monostoron belül. Eszembe jut, mennyire jólesett az a gondolata, hogy teljesen ugyanolyan értékű keresztény életnek látja a mi civil életünket, mint a szerzetesi létet. Számomra az ökumené valódi megélése és megtapasztalása a szerzetes testvérekkel való kapcsolatunk.

A következő emlékek gyülekezeti táborokba, családi napokra, gyülekezeti szilveszterekre repítenek. Többek között azért fontosak számomra ezek, mert a csoporttagok más gyülekezeti tagokkal együtt szerepelnek a képeken. Ez szépen mutatja, hogy mi a nagy gyülekezeti közösség szerves részei vagyunk.

A képek közül kiemelkedik a polányi passió emléke. Még mindig bennem van a záró jelenet: Krisztus mennybemenetele, ahogy a reflektorral

megvilágított passió domb lépcsőin angyalok kíséretében lépked felfelé. Ahogy ott ült a csoport, erősödött bennem a gondolat, igen Ő az, aki kapcsolatunk alapja, nem szimpátia, közös érdeklődési kör, életkor vagy anyagi érdekek tettek bennünket közösséggé. Ahogy egyre közelebb kerülünk Istenhez, úgy kerülünk egyre közelebb egymáshoz.

Kis csapatunk tagjainak a cikk kapcsán feltettem a következő kérdést Mit jelent neked a Forrás kör, mi az, amiért ide jársz? A teljesség igénye nélkül egy-két válasz:

„Nekem egy szó jut eszembe: kapocs. Kapocs Istennel, a csoporttal, a gyülekezettel és magammal.”, „Lelki feltöltődést, Istennel való kapcsolatom megerősítését nagyszerű közösségi élményekkel.”, „Elsődleges célom a hitmélyítés, és itt olyan emberekkel barátkozhatok, akik a fejlődést, változást szívügyüknek tartják, hozzám hasonlóan.”, „Azért szeretek a Forrás csoportba járni, mert egy remek társaságban, egy nagyszerű vezetővel beszélgethetek hétről hétre Istenről, az Ő tetteiről, szaváról”, „Lelki fejlődés, csoport megtartó ereje.”

Neked is feltűnt-e Kedves Olvasó, hogy minden oldalt a képek között egy-egy óra díszíti. Nem véletlenül, mivel a csoportban többször előkerült az idő felhasználásának fontossága. Erről eszembe jutnak Farkas József gondolatai: „A Bibliából meg kellene tanulnunk a kettős időszámítást. Vannak szürke hétköznapiak. Görögül ez a chronosz. Ezt mérjük az órákkal. De vannak jeles napok is, amikor sűrített az idő, amikor messzire ható döntések születnek. Görögül ez a kairosz, a különleges alkalom.” Ezek a képek számomra erről a kairoszról (alkalmas idő) szólnak. Megtapasztaljuk Jézus ígését: „Isten

országa közöttetek van” és az Ő jelenlétét. A bevezető sorokban két gondolatot említettem, amely arról tanúskodik, hogy a Forrás kör története itt nem ért véget. A másodikkal zárom a csoport bemutatását: „Folyt.köv.”

Mayerné Pátkai Tünde

Templomszentelés - rövid történeti összefoglaló

A Pápai Református Gyülekezet ebben az esztendőben ünnepli új temploma felszentelésének a 75. évfordulóját. Templomszentelésre emlékező hálaadó istentiszteletre hívjuk 2016. október 30-án délelőtt 10 órára Kedves Testvéreinket.

Több évszázados története folyamán ez az ötödik temploma a pápai reformátusoknak. Az első és a mások templom alapjainak maradványa a Fő tér, illetve a Ruszek- köz alatt rejlnek. Az ellenreformáció idején a városból száműzött felekezet a közeli Adásztevel kicsi templomát bővítette, hogy aztán több mint 30 évig ott szólhasson Isten üzenete. A Türelmi rendelet után, 1783-ban építették meg elődeink a torony nélküli, ún. Ótemplomot az Eöry- Szabó család telkére. AFő u. 6. szám alatti udvarra néző templomot hamar kinötte a gyülekezet, ezért már az 1800-as évek második felében új templom építésének tervét dédelgették. **Kis József** lelkipásztori szolgálata idején, az előző század első évtizedében komoly erőket mozgósítva indult el az adománygyűjtés az új templom javára. Megvásárolták a városi színház épületét, hogy annak a helyére épülhessen fel az ötödik hajlék. Ám az első világháború, a mérhetetlen infláció megnehezítette a templomépítés ügyét. 1825-ben pedig Kis József lelkipásztor egyik adománygyűjtő prédikációs körútján olyan komoly balesetet szenvedett, hogy a sérülései tragikus halálát okozták. Az utókor Kiss Józsefben a templomépítés vértanúját tiszteli.

Utódja, **Ólé Sándor** Pápara érkezésének első percétől azon fáradozott, hogy a gyülekezet régi vágya megvalósuljon. **Dr. Cseh –Szombathy László főgondnokkal, Jilek Ferenc templomépítési pénztárossal** és

a gyülekezet elszánt és lelkes tagjaival addig küzdött, míg végre 1932. szeptember 20-án megtörténhetett az alapköletétel. Az Új Református Templom Pápa egyik legszebb részén, a Főiskola és a Nőnevelő intézet által határolt tágas helyre, az akkor még Széchenyi térnek nevezett területre épült **Dudás Kálmán**, a Magyar Tudományos Akadémia műszaki tanácsosának a tervei alapján. Az 1200 ülőhelyes templom felszentelése 1931. szeptember 31-én történt meg.

Templomépítő elődeinkre nagy tisztelettel gondolva Istennek adunk hálát, hogy templomunk ma is otthonunk lehet, ahonnan kizendül az evangélium, a szószék fölött olvasható ige méltán hirdeti, hogy minden emberi szándék csak Isten Lelkének áldásával ér célba:” **Nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” Róm 9,16**

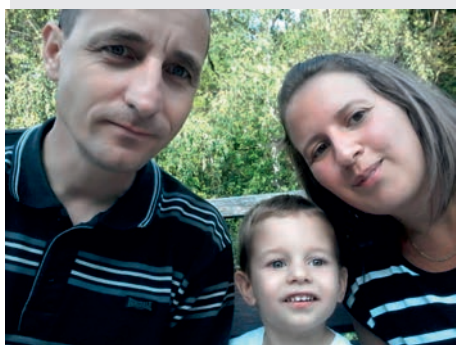

Felnőtt konfirmáció

Gyülekezetünkben június 12-én tett felnőtt konfirmációs fogadalmat három testvérünk, Bakonyi Nikolett, Bíroné Stuth Andrea és Bíró Csaba. Andrea most részesült a keresztség sákramentumában is. Minden alkalommal nagy öröm és hála van bennünk, amikor Isten újabb és újabb embereket szólít meg, hív magához és bátorít arra, hogy legyenek Jézus Krisztus tanítványai. Alább frissen konfirmált testvéreink bizonyágtételét közöljük - honnan indultak, hova érkeztek.

Bakonyi Nikolett

Pápán születtem és itt élek férjemmel, Bakonyi Szabolccsal. Van egy hároméves kisfiúnk, Bakonyi Kolos. Még gyermekkoromban lettem

Nikolett, Szabolcs és Kolos

megkereszteltem katolikus templomban, azonban a vallást soha nem gyakoroltam. A férjem felnőtt korában keresztelkedett és konfirmált a pápai református templomban, és sokat mesélt nekem ezekről az időkről, így nem volt kérdéses, hogy az esküvőnket is itt tartjuk majd. A jegyes hétvégét Monoszlón töltöttük, itt ismertem meg Misit és Gergőt. A gyermekünk születése előtt részt vettünk a gyülekezeti házban tartott Házasság és a Gyermek vállalásáról szóló előadás sorozaton. Mindig nagyon jól éreztem magamat, de tudtam, hogy valami hiányzik, és akárhányszor a közösségi házba mentünk, az ajtóban megálltam, és mondtam a férjemnek: Menj előre, te vagy itthon! Gyermekünk keresztelkedése alkalmával a családlátogatáson kérdeztem meg először Gergőt, hogy van e arra lehetőség, hogy én is a gyülekezet tagja lehessenek. Ő javasolta nekem az Alpha kurzust. A legjobb döntés volt, hogy elmentem rá. Segített, hogy megismerjem a kapcsolatomat Istennel, aki utat mutatott nekem, és felismertem a gondoskodását az életemben. Ezen kívül új emberekkel találkoztam és egy nagyon jó kis csapat kovácsolódott össze. Az Alpha után az Útra kelők

kurzuson folytattam tovább, majd eljött a várva várt nap, a konfirmáció napja. Nagyon megható volt számomra, hogy a konfirmáció után, milyen szeretettel köszöntöttek és fogadtak a gyülekezet tagjai. Nagyon jó érzés, hogy most már én is ide tartozom, és most már én is Itthon vagyok.

Bíró Csaba

Nem születtem templomba járó családba. Születésem után hamar megkereszteltek, a római katolikus egyház tagja lettem csecsemőként. Veszélyesen indult a keresztény életem, mert a pápai Nagytemplomból kifele jövet keresztapám elesett velem a jeges lépcsőn.

Nagyon eleven, rossz gyerek voltam. Minden csínytevésben és bolondságban benne voltam.

Kamaszként és felnőttként is meg akartam váltani a világot. Majd a munka lett a mindenem, és ez irányította a napjaimat. Mindent ez alá rendeltem.

Majd jó pár pofon után rájöttem, hogy a családom a legfontosabb. Visszább vettem a nagyképűségemből.

Többet foglalkoztam az ismerősökkel és az elmaradt „barátokkal”. Nagyon megváltozott az életem. Mindent más szemszögből kezdtem el nézni, és rájöttem, a boldogság, amit mindenki keres és hajszol ész nélkül, nem pénzben és egy bizonyos tárgy megszerzésében van.

A rengeteg változás ellenére is kis ürességet éreztem magamban. Még mindig hiányzott valami, amit még megfogalmazni sem tudtam.

A kisebbik lányom konfirmálása előtt meglátogatott minket Misi bácsi és Szakács Gergő barátom.

Misin meg is lepődtem, hogy mit keres nálunk. Évfolyamtársam volt gimnáziumban, és nem tudtam, hogy lelkész lett. Gondoltam, megőrült szegényke, még meg is sajnáltam...

Andi és Csaba

Gergővel és Misivel is jókat beszélgettünk. Nem is gondoltam volna, ők is e világon élnek, nincsenek elvarázsolva, és tudnak a napi gondokról és

problémákról. Mint lelkészekről, illetve papokról olyan kép volt bennem, ők egy kis kalitkában élnek, abszolút védett környezetben, és csak onnan prédikálnak a megnyűzott kis emberkének. Rájöttem, ez közel sem így van, rengeteget dolgoznak, sokszor minket is túlszárnyalva. Istentisztelet után nem a kanapén ülnek felrakott lábbal, és bort kortyolgatva nézik a sportcsatornákat.

Ezek szerint ők is emberek, vannak szüleik, Misit ismertem ifjú korában, láttam közöttünk és ugyanabban az iskolában.

Olyan dolgokról beszélgettünk, ami nem a munkámmal kapcsolatos, nem a házasság előtti csajozásról és a berúgásos élményekről. Meglepett, jól éreztem magam, és felüdülés volt. Az agyam teljesen más irányba kezdett el járni. Olyan érzés volt, mintha egész életemben csak a bal agyféltekém használtam volna, és egyszer csak beindult a jobb is. Mint aki ideiglenes bénulás után újra kezd mozogni.

Lassan megismerkedtem a közösség pár tagjával. Teljesen más emberek, mint én. Zavarban is éreztem magam. Úr Isten! Miről fogok én beszélni velük????!! Majd biztos csak ülök köztük, mint a tők! Befogadtak és nagyon jól éreztem magam. Ez a sokszínűség, mindenki mással foglalkozik, más környezetből jött és mind ugyanazt kedveli és szereti. A társaságot, a tartozást valahova, a hitet.

Palkovicsné Vass Ibolya

Hittanos tanévnnyitó

Szeptember második vasárnapján tartottuk tanévnnyitó istentiszteletünket. Számomra öröm volt látni, hogy hittanos gyermekeink családjai szép számmal töltötték meg a templom padjait. Jó érzés volt látni, köszönni tanítványaimnak és szüleiknek, nagyszüleiknek.

Ezen a vasárnapon, dr. Németh Tamásné Schédl Tímea végezte az igehirdetés szolgálatát. A János evangéliuma 6,27 és 34 versek alapján hirdette Isten Igéjét: *„Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Atya Isten. Erre ezt mondták neki: Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!”*

Három fontos dolgot emelt ki:

1. Az életed annyit ér, amennyi megmarad belőle az örök életre.
2. A mennyei eledel nélkül nem lehet örök életed.
3. Jézus a mennyei kenyér, az örök élet eledele.

Az istentisztelet során az énekeskönyvi énekek mellett megszólaltak a nyári táborok sláger énekei is.

Gyülekezetünk hagyománya már, hogy a tanévnnyitó istentiszteleten köszöntjük az első osztályos kisdíkokat áldó énekkel és jelképes ajándékkal (igés ceruza, vonalzó, radír).

Kedves Olvasó!

Mostantól egy-egy jelentős igehirdető prédikációját, illetve az ahhoz fűződő gondolatait idézzük.

Cseri Kálmán Kecskeméten született, és itt is érettségizett. 1962-ben fejezte be teológiai tanulmányait. Cecén és Budahegyvidéken szolgált segédlelkészként. 1971-től 39 éven keresztül a Pasaréti Református Egyházközség vezető lelkésze volt. Hitvallása szerint minden gyakorlati kérdésben is Isten igéje, a Biblia szerint szeretne döntené és cselekedni.

Cseri Kálmán néhány alkalommal a kiskorú és nagykorú keresztyénekről beszél. Az alábbiakban a lelkész e témával kapcsolatos gondolatait adjuk közre.

Helyén mondott ige

*"Láttál-e már elhamarkodott beszédű embert?
Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint
hozzá." (Péld 29,20)*

Van, aki tudja, mit beszél, s van, aki csak beszél, amit tud. Akiknek eltompult a hallásuk, azok általában könnyen beszélnek, fecsegnek, akkor is, ha nincs mondanivalójuk. Ez a kiskorúság jele. Ők gyakran meg sem várják, hogy befejezze a másik, nekik mindegy, mi a kérdése, kész válaszaik vannak. Így aztán nem a valódi kérdésre felelnek, csak beszélnek, amit tudnak. És beszélnek, kibeszélnék mindent.

Az érett korú keresztyén előbb igyekszik megérteni a problémát, világosan látni a kérdést, és utána válaszol arra. Ha pedig nem tudja a választ, azt is bevallja, vagy kérdez. Legfőképpen pedig az jellemzi, hogy Istent kéri, adjon szót a szájába, hogy igaz, helyes beszéd hangozzék el, így lesz a szava „aranyalma ezüsttányéron”, helyén mondott ige (Péld 25,11).

Pál apostol az ilyen beszéd ismérveit így sorolja fel: „jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják.” (Ef 4,29) Hasznos, szükséges, építő.

Akinek nincs füle a hallásra, az könnyen, sokat, feleslegesen és ártó módon is beszél. Aki tud figyelni másokra, az akkor szól, ha van mondanivalója, tud hallgatni, ha az a hasznos, és semmiképpen nem fecsegi ki mások bizalmas

közléseit, „...a más titkát ne fedd föl...” (Péld 25,9) Semmiképpen nem mond olyat, ami bárkinek árthatna.

A kiskorú kifárasztja a másik embert a beszéddel. Az érett korú tudja erősíteni a megfáradtat a beszéddel (Ézs 50,4).

Van füle a hallásra

*"...legyen minden ember gyors a hallásra,
késedelmes a szólásra..." (Jak 1,19)*

Ezekben a napokban sok diák eggyel magasabb osztályban vagy évfolyamon folytatja a tanulását. Jó látni ebben a növekedést, előrehaladást.

A Biblia azt tanítja, hogy a hívő ember lelki életében is folyamatos fejlődésnek, gyarapodásnak kell lennie. A keresztyén élet, a Krisztus-követés dinamikus életforma, Jézus nem azt mondta, hogy elmélkedjünk az ő gondolatain, vagy hogy nézzünk őutána, hanem ezt: Aki utánam akar jönni, kövessen!

Akinek a lelki életében nincs egészséges növekedés, aki az idő múlásával is kiskorú marad, az beteg, meg kell gyógyulnia. Mi a különbség kiskorú és érett korú keresztyének között? Ezt vizsgáljuk meg most néhány alkalommal. A Zsid 5,11-14 több különbséget is felsorol.

A kiskorú keresztyéneknek „eltompult a hallásuk”, restek lettek a hallásra. Aki önmagával van tele, az nem nagyon érdeklődik mások sorsa iránt. Aki mindig csak saját bajaival foglalkozik, annak nincs figyelme más emberek nehézségeire. Lehet az ok fizikai fáradtság is, de gyakrabban lelki közöny. Vagy egyszerűen éretlenség: képtelen igazán figyelni másokra, érdeklődéssel kérdezni, végighallgatni embereket.

A nagykorú keresztyén Istenre is éberén figyel (Hab 2,1!), és másokat is szeretettel, türelmesen, megértően tud hallgatni. Ahogyan Jézus Krisztus így tette ezt mindenkivel. Ő még segített is, hogy a nehezen kimondható is elhangozzék, és jó kérdésekkel bátorította azokat, akik hozzá fordultak.

Kérjük Istentől ilyen nyitott szívet és fület, hogy érdemes legyen szeretteinknek is megnyílniuk előttünk, és hallgatásunkban is megérezzék az őszinte szeretetet és elfogadást!

Mécsesstartók Gyülekezeti Tábor Pécs, 2016. július 4. – július 10.

2016. július 4-10-ig a pápai és somogyudvarhelyi gyülekezet tagjaitól volt hangos a pécsi református általános iskola és gimnázium udvara. Természetesen csak délután, hiszen délelőttönként foglalkozások résztvevői voltak a táborlakók. Hogy mi történt az egyes foglalkozásokon, hogy zajlott a tábori élet, ki milyen élményeket szerzett? Mindezekről a legilletékesebbek – az egyes csoportok vezetői, illetve tagjai – számolnak be a következőkben:

Óvodás csoport

Az óvis csoporttal József történetét vettük végig a gyülekezeti táborban délelőttönként. Igyekeztünk élménypedagógiai elemeket is beletenni, hogy a kicsik is megértsék és megjegyezzék az adott történeti részt.

Az 1. nap a résztvevők saját családjáról beszélgettünk fényképek alapján. Ez egy átvezető volt József nagy családjához. Együtt jelenítettük meg búzakalással, csillagokkal József álmait, majd fakockákkal szemléltettük a testvéreket, és playmobil figurákkal a midianita kereskedőket.

A következő nap iskolások segítségével berendeztük a termet Egyiptomnak, József élete itt folytatódott. A gyermekek papírdobozokból piramist is építettek, majd a főszőmester és főpohárnok története következett, mely kapcsán só-liszt gyurmából süteményeket készítettek.

A fáraó álma kapcsán nagy sikere volt a buborékfújásnak, óriás szappanbuborékokat is fújhattak a gyerekek.

Végül József és testvéreinek kibékülését egy lakoma zárta, amit el is játszottunk. Ezen felszolgáltuk a már korábban elkészített gyurma-süteményeket, és az asztal megterítésétől a lakoma végéig odaillő mondókákkal mondtuk el a történeteket.

Minden foglalkozás elején (a második naptól kezdve) jelképesen utaztunk el a gyerekekkel

Egyiptomba; vonattal, autóval, hajóval.

Nagyon jól érezték magukat, és nagyon tetszett nekik, hogy a történet 1-1 mozzanatát eljátszottuk velük.

Igyekeztünk a családi ellentétek, Isten vezetése, Isten gondoskodása, kibékülés, megbocsátás fogalmait kézzelfoghatóvá tenni számukra.

Márkusné Bak Enikő

Hittanos csoport

Nagy lelkesedéssel, némi izgalommal és sok-sok munkával készültünk az ideai nyári táborunkba, melynek mottója: „Válaszd az életet!” Az iskolás korosztály (1-6. évfolyam) a tábor tematikájához kapcsolódva József történetén keresztül ismerhette meg Isten kegyelmét, szeretetét és gondviselő hűségét. Ahogy gyermekeink megfogalmazták, József életének hullámvölgyei és hullámhegyei által mi magunk is megtapasztaltuk és saját példáinkkal alátámasztottuk: mit jelent szeretni és gyűlölni, féltékenynek és irigynek lenni, hogyan mutatkozik meg életünkben az Isten hűsége és gondviselése, illetve mit jelent a megbocsátás.

A délelőtti foglalkozásokon a gyermekek nagy létszáma miatt két csoportban tevékenykedtünk. A kisebbekkel játékos formában próbáltuk elmélyíteni az üzenetet, a nagyobbakkal pedig beszélgetés és szerepjáték segítségével

dolgoztuk fel a történeteket.

József történetét jól ismerik gyermekeink. Úgy érzem a tábor ideje alatt mégis sikerült mélyebben megértetnünk és megértenünk, miért fontos mindannyiunk számára az Isten által kínált életet megragadni, és azon az úton járni, amit Ő kínál számunkra.

Felemelő érzés volt számomra (bár ezt az elmúlt tanévek során is tapasztaltam), hogy Isten az Ő Lelke által milyen csodálatos és titokzatos módon formálja a gyermeki életeteket.

A játékok és a beszélgetések során olyan frappáns válaszokat, precíz feleleteket hallottunk, amelyek azt bizonyítják, megérkezett a gyermekek szívéhez az isteni üzenet.

Utolsó este, a görbe-tükör estén, állóképek segítségével foglaltuk össze mindazt, amit megtanultunk a hét során. Majd ezt egy fergeteges egyiptomi tánccal koronázták meg hittanosaink, mely minden táborozó tetszését megnyerte.

Sok nevetésben, örömteli pillanatban volt részünk ezekben a napokban. Éreztük és tapasztaltuk: egy közösséghez tartozunk, Krisztus által Isten gyermekei vagyunk.

Istennek adunk hálát azért, hogy ismét egy gyönyörűségeket tölthetünk együtt, hogy épülhettünk, megerősödhattünk hitünkben.

Köszönet a segítségért és hűséges munkáért Noémi néni-nek, Borcsinak, Trixinek és Verának.

dr. Németh Tamásné Schédl Tímea

Családon belüli problémák? Ki az igazán jó testvér? Hová vezethetnek a testvéri konfliktusok? S mindebben hol van Isten? Ezekről a kérdésekről is szó esett a hittanos csoportunkban, ahol 32 gyermek dolgozott együtt. Egészen mélyen szántó beszélgetések alakultak ki, s szép felismeréseket is hozott József története a számunkra. Közben persze sokat nevtünk, játszottunk. A Görbe Tükör este mindebből állóképek sokaságában, mintegy élő képregényben mutattuk meg a legmeghatározóbb pontokat, s koronáztuk meg egy kedves, mókás táncban, mintegy megelevenítve

Egyiptom piramisainak falfestményeit. Örömet, szeretetet, elfogadást és tanulságok sokaságát hoztuk haza. Köszönjük.

*Szépné Czippán Noémi,
Somogyudvarhely*

Ifi csoport

Az idei évben Pécsen táboroztunk. Mi, ifisek, Misi bácsi és Kinga vezetésével vettünk részt a délelőtti foglalkozásokon. A témánk eleve izgalmas volt, de csoportvezetőink ezt még izgalmasabbá tették. Rengeteget játszottunk, de többször nagyon komolyakat beszélgettünk. Volt, hogy páran annyira meghatódtunk, hogy még sírtunk is. Egy hihetetlen közösség alakult ki, új barátságok köttetnek, felejthetetlen élmények részeseivé váltunk. Ez volt az egyik legeslegjobb táborom.

Böröczky Anna

Forrás csoport (az egyik felnőtt csoport)

Egy hét tömény kikapcsolódás. Így tudnám összefoglalni a Pápai Református Gyülekezet pécsi táborának kiscsoportos foglalkozásain eltöltött időt. Volt sok szituációs játék, amikbe a többség szívesen bekapcsolódott. Kipróbálhattuk többek között a lufi üldözést, a kötél húzogatót, a tengeren hajózást.

Már az első foglalkozáson megállapodtunk az egyezményes jelekben: vagyis: kisujj=biztonság, gyűrűsujj=elköteleződés, középső ujj (eltakarva)=tisztelet, mutatóujj=felelősség, hüvelykujj=OK. Vicces és kevésbé vicces helyzetek váltották egymást a hét során, sok érzelemmel körítve. Megtanultuk, hogyha egy problémával, vagyis megoldandó feladattal szembesülünk, az ABC módszer nagyon hasznos lehet. Lényege, hogy a következő lépéseket célszerű követni, ha azt meg akarjuk oldani: A=ask (kérdézz, vagyis derítsd fel a problémát), B=brain storm (ötletelj), C=choose (válassz), D=do (csináld), E=evaluate (értékelj ki).

A Szentháromság ikon végig ott volt a falnak támasztva, a terem hátsó végében levő padon. Mutatta, hogy Isten jelenlétében kitágul a tér, és a lehetőségek tárháza tárul fel. Köszönet Attilának a felkészülésért és a csoport irányításáért!

Gasparics Mónika

Felnőtt csoport

Lelkipásztoraink áldozatos munkájának köszönhetően rendkívül tartalmas, aktív, ugyanakkor mély üzenetet hordozó egyhetes gyülekezeti táborozáson vehettünk részt július elején, 113-an Pécsen. Férjemmel és legfiatalabb gyermekünkkel az idei évben első alkalommal lehettünk közösen részesei ennek a fantasztikus közösségi élményt nyújtó lelki feltöltődésnek.

A hét mottója alapján: „Válaszd az életet!” – indultunk el egy közös, „kérdésekkel teli úton”. Tudjuk-e mi jelenti az igazi életet? Melyek az igaz értékek? Ki táplálja az élet elapadhatatlan forrását? Többek között ezekre a kérdésekre kerestük közösen a választ. A felnőtt csoportban egy nagyon lelkes és vidám életfelfogású, többségében házaspárokból álló csapat kovacsolódott össze, napról-napra szorosabbra fűzve a kapcsolatot egymással és Istennel egyaránt. A délelőtti foglalkozásokat Szakács Gergő nagytiszteletű úr vezetésével közösség-építő játékokkal, kommunikációs gyakorlatokkal, „egymásra figyéléssel” kezdtük, ami teljes ráhangolódást biztosított a naponta változó témakörök átgondolásához, mélyebb tartalmak megértéséhez. Csoportosan beszélhettük át, majd kereshettünk megoldásokat a mindennapi életünket „mérgező”, befolyásoló problémák, előítéletek, felesleges időpazarlás, illetve a „minőségi idő” kérdéskörére. Napjainkban számtalan olyan társadalmi nyomás nehezedik ránk, amelyet nem kell feltétlenül elfogadnunk. Nekünk, igaz hittel élő keresztyéneknek az a küldetésünk, hogy Jézus Krisztus tanítása alapján járjuk utunkat és éljük életünket!

Az egyhetes táborozás során a komoly beszélgetések mellett számtalan emlékezetes pillanattal gazdagodhattunk. A közös reggeli torna, zenés áhítatok, a láthatatlan színház, a Zsolnai központban, valamint a belvárosban tett kulturális séta, az orfűi fürdőzés, az esti teázgatások, valamint a görbe-tűkör est rendkívül jó hangulatban, szeretetteljes légkörben zajlottak. Azt hiszem, mindannyiunk számára feledhetetlen és meghatározó közösségi élmény marad a záró-istentisztelet is, melynek során a megterített úrasztalától kiindulva több mint 100-an formáltuk meg az „élő szőlőtövet”, annak gyümölcsöt termő vesszőit. Hálátelt szívvel gondolunk vissza a gondtalan pécsi napokra, a hitben élő közösség szívet és lelket átható erejére. Köszönetet mondunk az Úr Istennek a frissen kialakult baráti kapcsolatokért, táborvezetőink odaadó szolgálataért, a nyílt és őszinte beszélgetésekért. Reméljük, jövőre még többen lehetünk együtt saját gyülekeztünk nyári táborában, és élhetjük át ezt a különleges, áldással kísért kikapcsolódást.

*Halász né
Kapcsándi Szilvia*

Anyakönyvi hírek 2016. április 01-2016. augusztus 31.**A keresztség sákramentumában részesültek:**

Kardos Gábor és Fekete Beáta lánya: Fruzsina; Mátics Szabolcs és Vaskó Adrienn lánya: Emma; Bors Zoltán és Baki Viktória lánya: Annabella; Vései Zoltán és Simon Ágnes fia: Zsombor; Jakab Gergely Zoltán és dr. Juhász Gyöngyvér fia: Sámuel; Drávai György és Kovács Lilla fia: Alex; dr. Horváth Gábor és Buczó Veronika lánya: Emma; Horváth Ákos és Schreck Krisztina fia: Dániel és lánya: Szabina; Kis Károly és Édl Hajnalka fia: Zalán; dr. Bálint Roland és Joó Dalma lánya: Adél; Fekete Mihály és Takácsi Eszter fia: Mihály; Györffy András és Kovács Piroska fia: Tamás; Petró Alex és Kemenesi Hajnalka lánya: Hanna; Vörös Lajos és Rajnai Mariann fia: Dominik Lajos; dr. Szalóky Szabolcs és Beke Cintia lánya: Szemőke; Szarka Sándor és Jónás Vivien lánya: Luca; Tóth András és Olti Xénia Beáta fia: András Álmos.

„Engedjétek
hozzám jönni a gyerme-
keket és ne tiltsátok el Őket
Tőlem...”

Felnőtt keresztségben részesült: Bíróné Stuth Andrea.

Isten áldását kérjük a megkereszteltekre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Konfirmáltak:

Balogh Vivien, Böröczky Anna, Goda Máté, Gotthárd Rebeka, Horváth Bálint Kristóf, Jakab Martin, Kiss Martin Róbert, Kovács Máté, Matyók Máté, Németh Gréta, Pintér Zsófia, Tafferner István.

Felnőtt konfirmáltak: Bíró Csaba, Bíróné Stuth Andrea, Bakonyi Nikolett.

Isten áldását kérjük konfirmáltunk életére, kérve, hogy megtarthassa magasztos ígérteét, hitvallását.

Házasságot kötöttek:

Sallai Tamás és Varga Adrienn, Rózsás Miklós és Rátosi Orsolya, Mezösi Tibor és Gyenge Ágota Titanilla, Varga Gergely és Szatóri Beáta, Molnár Gergő és Jánosa Krisztina, Horváth Szabolcs és Szekeres Zsuzsanna Dóra, Molnár Tibor és Baranyai Réka, Szedlmayer Gábor és Varga Noémi, Füredi Zsolt és Nagy Judit, dr. Mészáros Ariel Ferenc és Csuta Eszter, Carlos Javier Argueta és Somogyi Sára, Bogádi Attila és Soltész Zsófia, Szarka Sándor és Jónás Vivien, Szombathy Ádám és Pákai Marietta, Sente Márk és Link Judit Zsuzsanna, Bauer Tibor Jácint és Kollár Barbara Erika.

Isten áldását kérjük a fiatal pár életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra.

Eltemettük:

Rakolcai Lajosné sz. Baka Ilona (92) Pázler Istvánné sz. Koncz Irma (83) Szalai Lajos (62) Gáncs Gyula (82) Barna Istvánné sz. Kele Julianna (94) Hockingerné Ihász Ibolya (63) Györffy Kálmán (71) Pereznyák István (64) Sári József (79) Kovács Ferencné sz. Molnár Eszter (87) Moldvay Ferenc (93) Szenkovits Józsefné sz. Antal Róza (95) Györi Ferenc (57) Bóka Imre (60) Mocskonyi Lászlóné sz. Sóth Ida (81) Pethő Jenőné sz. Mészáros Zsófia (79) Gödri Tibor (42) Herman Józsefné sz. Tálós Mária (89) Molnár Sándorné sz. Baumann Gabriella (66).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örököké él.

Gyermekoldal

Színezd ki!

Szőlőtő és levél

Krisztus jelkép, Krisztus véráldozatának, a bőségnak, gazdagságnak, áldásnak a jelképe.
Úrasztali kendő, Pápa, 1692.
Lelőhely: Pápai Református Gyűjtemények

Csomor István

Nyárázó Gyerekhét

Az idei gyerekhét fő témája a sport volt. Szlogenként a „Lépj be te is Isten csapatába” mondat.

Hétfőtől kezdve több mint 50 gyermek, több felnőtt és ifis segítő is részt vállalt abban, hogy ez a hét ilyen nagyszerűen sikerüljön. Reggelente énekléssel kezdtük a napot, ezt egy korosztályonkénti csoportos beszélgetés követte. A finom ebéd után egy kis szabad játszó-idő várta a még fitt fiatalokat. Mielőtt még vége lett volna a napnak, különféle programokon vehettünk részt, itt mindenki megtalálta a neki való programot. Majd a napot énekléssel zártuk.

Goda Máté és Szalay Violetta szerint a Pápai Református Gyülekezet Gyerekhete nem csak a kisebb-nagyobb gyerekek, de a rájuk

vigyázó, őket felügyelő felnőttek és tinédzserek számára is rendkívül sok izgalmat tartogatott. A csoportvezetők kiválóan végezték a dolgukat - mint mindig-, és ebben az ifisek is a segítségükre voltak. A sok viccelődés, kávézás és kézműveskedés mellett jutott idő komolyabb dolgokra is. Vérre menő csocsó- és ping-pong-játzmák, egy kis színészkedés és rögtönzött doblecke is helyet kapott a heti programunkban. A koránkelők számára a szórakozás biztosítva volt: közösségi játékok és kis „zsirány” dobálás is helyet kapott. A teára és a szörpre panasz nem volt (legalábbis senki nem merete felvállalni, ha esetleg nem ízlett neki), hiszen azt is az ifisek készítették a két kezükkel, na meg egy pohár segítségével. A trambulinnál való örködés és annak a bizonyos „Következő”-nek a kiáltása volt a legkedveltebb feladatunk.

Reméljük, a karácsonyi játszóház idején is hasonló létszámú csapatot fogadhat be a Gyülekezeti Ház, hasonlóan szép emlékekkel gazdagodunk majd akkor is.

Csomor István

Van élet a konfirmáció után?

Igen, van! A gyülekezet tagjaiban már biztos felmerültek azok a kérdések, hogy mi lesz azokkal a fiatalokkal, akik lekonfirmálnak, vagy azok a gyerekek, akik templomba járnak, részt vesznek-e egyáltalán a gyülekezet életében. A válasz erre a kérdésre is: Igen! A gyülekezetünknek van egy lfi csapata, melynek egyik fiatal tagját, Halász Krisztinát kérdeztem.

- *Kriszti, hogyan kerültél az lfi-be, és szerinted miért fontos ez a csoport?*

Egy évvel ezelőtt konfirmáltam a pápai református templomban, s azt hittem, hogy ezzel mindent letudtam. Akkor még úgy gondoltam, a hitem abban fog megnyilvánulni, hogy eljárak templomba, és rendszeresen veszek úrvacsorát. Később, amikor bekerültem az lfi csapatba, rájöttem, hogy ez kevés. A gyülekezetet építeni kell, és a fiatalokban van a remény. Hálás vagyok a barátaimnak és a családomnak, hogy biztattak arra, hogy ifis legyek. Bevallom, először nem akartam menni, mert „Nem ismerek ott senkit, nem érezném jól magam...” mondatokkal ámítottam magam, kicsit félttem tőle. Aztán rábeszéltek, és elmentem az egyik alkalomra. Nagyon élveztem. Azóta igyekszem minden ifin ott lenni, mert a közösség által pozitív fordulatot vett az életem. Úgy érzem, nekem is építenem kell a gyülekezetet, ösztönözni a fiatalokat, hogy lépjenek be ebbe a csapatba. Itt nemcsak Istenről beszélünk, hanem a mindennapokról is, amikben az Úr segít, és ennek a remek közösségnek köszönhetően a hitem egyre nagyobb.

- *Még a nyár elején volt egy kirándulás, ahol a kis-konfirmandusok az ifisekkel együtt töltöttek két napot Attyapusztán. Mesélnél nekem erről az alkalomról?*

- Nagyon örültem, hogy volt konfi hétvége, hiszen az ifisek már a barátaimmá váltak, és ezen a két napon több időt tölthettem velük. Még az ösztönzött erre az attyapusztai kirándulásra, hogy a kis-konfirmandusokat is meg szerettem volna ismerni. Nem is csalódtam ebben az alkalomban, hisz jó volt a közösség, a hangulat és a programok is, továbbá sikerült elmélyülni a témákban. Különösen az fogott meg, amikor este közösen néztünk egy filmet. Elgondolkoztam az üzenetén: a leghetetlenebbnek látszó dolgok sem lehetetlenek, ha hiszünk Istenben, mert Ő velünk van. Továbbá nagyon tetszett az imaséta, ahol a természet apró csodáinak és a mindennapoknak adtunk hálát.

- *Szerinted érdemes lenne csatlakozni hozzánk?*

- Szerintem fontos lenne, hogy a konfirmáció után minél többen járjanak ifire. A gyülekezet tele van felnőtteknek szóló csoportokkal. A gyerekek még hittanórákra járnak, de hova mennének azok a fiatalok, akik már kis-konfisok és még középiskolások? Nálunk, ifiseknél mindenki megtalálja a helyét egy befogadó társaságban. Lehet, hogy félnék az új közösségtől, de érdemes eljönni és kipróbálni, nem fogják megbánni. Ez nem olyan mint egy hittanóra... sokkal jobb!

- *Hogyan képzeljük el egy ilyen alkalmat?*

- Rengeteg érdekesebbnél-érdekesebb témával készülnek lelkészeink, s ezek nagyon elgondolkodtatóak. Például a (lelki) gazdagság, a tolerancia, a szépség, igényesség, idő és még sokáig sorolhatnám. Ezek a témák mindennap megjelennek az életünkben, de magunktól nem gondolunk rájuk. Ezek a közösségi foglalkozások élni és hinni tanítanak minket, de ehhez ebbe a remek gyülekezetbe kell tartozni! Az is jó érzés, hogy a barátaimmal lehetek együtt, Istent és a hitet ismerhetem meg, s lelkileg feltölthetődek.

Szerintem Kriszti minden ifis nevében mondhatta volna ezeket, hiszen mi egy baráti közösség vagyunk, akik összetartanak, mivel mindegyikünk életében van egy közös pont, Isten. Mindenkit csak hívogatni tudok, hogy csatlakozzon hozzánk, hogyha jobban meg szeretné ismerni Istent és a gyülekezetet.

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

vasárnap 9:20 imaközösség az istentisztelet áldásáért

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre
(Immánuel Közösségi Ház)

szerda 16:00 Gyülekezeti Bibliakör
(Immánuel Közösségi Ház)

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör
(Immánuel Közösségi Ház)

szerda 18:00 Útrakelők csoport
(Immánuel Közösségi Ház)

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör
(Immánuel Közösségi Ház)

csütörtök 16:30 Kórházi istentisztelet
(kórházkápolna)

csütörtök 18:00 Énekkari próba
(Immánuel Közösségi Ház)

szombat 18 óra IFI óra
(Immánuel Közösségi Ház)

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00 Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra
(Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30 Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30 Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

hónap utolsó vasárnap 17 óra (nyáron 18 óra)
Énekes-zenés istentisztelet (Immánuel Közösségi Ház)

havonta egy szombat Férfi Kör

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk
életét, szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank, 12085004-00102657-00100002

Református Eklézsia Alapítvány: OTP Bank, 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a **lakcím változásáról**) mihelyt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel: 89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbizással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbizását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

Őszi alkalmak

Október 23. vasárnap 10:00

Újborért való hálaadás, úrvacsora

Október 30. vasárnap 10:00

Ünnepi istentisztelet a templom felszentelésének 75. évfordulóján

Október 31. hétfő 17:00

Reformáció napi istentisztelet a református templomban. Igét hirdet: Boncz Zoltán baptista lelkipásztor

November 1. kedd 10:00

Temetői istentisztelet

November 20. Örökkévalóság vasárnapja 10:00

Megemlékezés az elhunytakról

November 24. csütörtök - 26. szombat 17:30

Adventi hitmélyítő esték

November 26. szombat 9:00-13:00

Adventi játszóház

November 27. Advent 1. vasárnapja

Úrvacsorás istentisztelet 10:00

December 6. kedd 6:30

Kárpát-medencei imanap

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket,
hozzaaszólásaikat, megjegyzéseiket!
Keressék fel!

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 100 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Bakonyi Nikolett, Bíró Csaba, Böröczky Anna, Böröczky Attila, Csomor István, Gasparics Mónika, Hanula Csordás Dóra, Halászné Kapcsándi Szilvia, Mayerné Pátkai Tünde, Márkusné Bak Enikő, dr. Németh Tamásné

Schédl Tímea, Palkovicsné Vass Ibolya, Szépné Czippán Noémi.

Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter

Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: ifj. Márkus Mihály lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.

